

738

Διαθήκη. Προικοσύμφωνο

φ. 395^v - 396^r

/ Φ 431

Ἑβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 16/ κατὰ τὸ παλαι[ὸν εἰς] / τὸ Μέσαν Κάστρον τῆς Ναξίας εἰς τὸν νοῖκον τῶν ἀφεντῶν τῶν μπατέρων ἡ [] / εὕρισκομένη ἢ εὐγενεστάτην ἀρχόντισσαν κυρία Μπενετίνα Κορονελλοπούλα / ἀρχόντισσαν τοῦ ποτὲ ἀφέντην Τζωρτζάκη Γιράρδην ὅλη ὑγιῆς χωρὶς καμμιᾶς λο / γῆς / σωμα / ματικῆς / ἀσθένειας ἢ νόσον περιβαλλομένη μήτε εἰς κλίνη κατὰκοιτην ὅλη ὑγιῆς περι / πατωμένη ἔνθεν κανκεῖθεν κανθεζόμενη εἰς κανθένδραν σῶον γὰρ ἔχειν τὸ ν[οῦ] / ἀκεραία τὴν γλῶτταν πρὸς λαλιὰ καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθῆ / σεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν / καταλάβην ἀφνίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογρά / φοντα νοτάριο ἵνα διὰ νὰ τῆς ποιήσω τὴν μπαροῦσαν τῆς διαθήκην / καὶ προικο / χάρτιν τῆς / ἀρχοντοπού / λας τῆς / καὶ μείνουσαν ὃ / λας τῆς τὰ τίποτας διορθωμένα καὶ τὰ παῖδια τῆς εἰρηνικὰ καὶ ἀσκανδάλισταν / καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη συν / χώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ ἡ ἀφεντίαν τῆς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν. "Ὅθεν λέγειν ἡ ἀφεν / τίαν τῆς πῶς ἐπάντρεψεν πρῶτον καὶ ἀρχὴν τὴν ἀρχοντοπούλαν τῆς τὴν μποτὲ Λιανίτζα / καὶ εἰσὲ ὅσαν τὴν ἐπουρκόταξε ὅλα τῆς τὰ ἔδωσεν ἀκόμα ἐπάντρεψεν καὶ τὸν ἀρ / χοντόπουλόν τους τὸν σινιὸρ Χρυσάκη καὶ εἰσὲ ὅσαν τοῦ ἐπουρκότασεν ὅλα τοῦ τᾶδωσεν ξε / χὸς ἀπὸ ἓνα ἀμπέλι ὁποῦ τοῦ ἔχειν ταμένον εἰς τὴς Σίνφωνες καὶ κρατεῖ τον καὶ τρώ / γει τον καὶ ἀποθανώντας τῆς ἐδικόν του. Ἀκόμα ἐπάντρεψεν καὶ τὸν ἀρχοντόπουλόν τῆς τὸν / σινιὸρ Τζουγανάκη καὶ εἰσὲ ὅσαν τοῦ ἐπουρκόταξεν καὶ αὐτινοῦ ὅλα τοῦ τὰ ἔδωσεν ξε / χὸς ἀπὸ ἓνα πρεβόλι ὁποῦ ἔχειν εἰς τὸ Τζουκαλαριὸ καὶ ἓνα ποτιστικὸν καὶ τρώγει τα ἡ ἀ / φεντία τῆς ὡς τὴ ζωὴν τῆς καὶ ἀποθανώντας τῆς ἐδικάν του καὶ ἀκόμη καὶ τὸ λειβάδιν ποῦ τρώσιν / μαζὶν καὶ αὐτὸν ἀποθανώντας τῆς ἐδικόν του.

— Ἀκόμα λέγειν καὶ τοῦτον ἡ ἀφεντίαν / τῆς πῶς ὄντας ἐπαντρεύτην ἡ ἀρχοντοπούλαν τῆς ἡ κυρία Μαργαρίταν δὲν / τὴν ἐπουρκόταξεν εἰς κανέναν μόνον, τώριν θέλει μὲ καλὴν τῆς γνώμην καὶ μὲ ἰδιάν / τῆς βουλήν καὶ κάνει τῆς τὸ παρὸν προικονσύμφωνον σκαθὼς ἤκαμε καὶ τῶν ἄλλων ὧν τῆς / ἀρχοντόπουλων καὶ λέγειν οὕτως ὡσάν νὰ τὸ ἤκανε καὶ ἀπὸς τότε καὶ πρῶτον νὰ ἔχην τὴν / εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ /

πατέραν της, ἔπειταν εἰς ὄνομα προίκας τὸ ἀμπέλι τὸν γεροντάμπελον τὸν γονι / κόν
της ποὺ εἶναι σύνμπλιο τῆς Μπιλαλήστρας / με τὰν δέν / τρα του / καὶ με τὸν
τέτζι / μόν του 5 / μίστατα / κρασὶν εἰς / τὴν τηγανία / καὶ τὸ πρεβόλι τῶν Ἀμονι-
τζίων δεν / τρολογημένον καθὼς εὐρίσκεται ἀγορὰ τοῦ πατέραν της ἀκόμη καὶ τὶς
ἐντριτίες ὁποῦ / παίρνει ἀπὸ τὰ χωράφια τῆς Πρωτόθρονος τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν
ἅγιον Ἰωάννη στὶς Ἀ / μασχάλες, ἀκόμα καὶ ἓνα χωράφιν στὶς Τρίποδες ποὺ εἶναι
ἡ Παναγία μέσαν καὶ εἰ / ναι τὸ ἔμισόν τῆς Παναγίας καὶ τὸ ἔμισόν τῆς αὐτῆς
ἀρχόντισσας ἀπὸ ἀγορὰ τοῦ ἀντρό / ς της καὶ αὐτὸν τὸν ἔμισόν τῆς ἄνωθεν ἀρχο-
τοπούλας της. Ἀκόμα καὶ δύο κασέλες ἡ μία με / γάλη καὶ ἡ μία μικρὴ καὶ μία
κασελέταν καὶ ἓνα μικρὸν μπακάνκι, ἀκόμα καὶ μία / καμιζόλα παγονάτζα, ἀκόμα
καὶ ὅ,τιν ἄλλα ἐθέλασιν τῆς εὐρεθῆν ροῦχαν, τιλά / ρια, μαζελαρομάννες καὶ ὅ,τι
ἄλλα εἶναι ὅλα μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλα ἐδικάν της. / Ἀκόμα καὶ στάνια κομμάτια
ἐννια καὶ αὐτὰν ἐδικάν της, ἀκόμα καὶ ἓνα χαρανὶ καὶ ἓνα τε / [.....]
καὶ τηγάνι ἓνα. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν εἰς τὸν χωρίον τῶν Κουτζοχεράδων στὸ
/ [] τζωτζάκη τοῦ Δημήτρη πιθάρια μεθίρες κουρούπια καὶ ὅ,τι ἄλλα εἶναι ἐκεῖν
ὅλα τῆς / [ἀ]ρχοντοπούλας με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τὰ κρατῇ ὅλα ὅσαν τῆς
τάζειν ἐδῶν ἄνωθεν / [] α Μπενετίνα εἰς τὰ χέριαν τη ἕως ὅλη της τὴν ζωὴν καὶ
μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ τὰ παίρνῃ / [] α με τὴν εὐχὴν της κἀνοντάς της πάλι
καὶ τούτην τὴν κοντετζιὸν ὅτιν ἀπόστας πάρει τὰ πρά / [μα]ταν εἰς τὴ χέραν της
νὰ τᾶχῃ καὶ νὰ τὰ καρποτρώγῃ ἕως τὴν ζωὴν της καὶ ἂν τῆς δώσῃ ὁ Θεὸς χά-
ριν καὶ / [κάνου]σι παιδιά νὰ τὰ δώνῃ τῶν μαιδίων της, εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει
ἄκληρην νὰ στρέφεται τὸ / [π]ρεβόλι τῶν Ἀμονιτζίω καὶ οἱ ἐντριτίες τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου εἰς τοῦ υἱοῦν της τοῦ σινιὸρ Χρυσάκη καὶ τὸ ἀ / μπέλι εἰς τοῦ Τζουανάκη
με τοῦτον νὰ μὴν νῆμπορῇ νὰ τὸ δώνῃ ἄλλονοῦν του παιδίου παρὰ τοῦ Τζωρ /-
/ τζάκη καὶ νὰ δώνῃ πάντα καὶ τὸν τέτζιμα κάθα χρόνον πέντε μίστατα κρασὶν στὴν
τηγανία. Ἀ / κόμα καὶ τὸ ἔμισόν χωράφιν ποῦναι στὴν Μπαναγία νὰ πηγαίνῃ εἰς
τὴν κιουρά μας τὴν μητρόπολη δι / ἀ τὸ Σανχριστιάνο νὰ τὸ τρώγῃ ὅποιος εἶναι.
"Οθεν λέγειν ἡ ἀφεντίαν της ὅτιν οἱ παραγγειλίες / της καὶ ὅ,τιν ἐρδινίασεν ἐδῶν
θέλει νὰ εἶναι στέρεες βέβαιες καὶ ἀχάλαστες καὶ ὅποιος ἤθε / λε εὐρεθῇ ἀπὸ τὰ
παιδιά της νὰ σκανταλίσῃ ἓνα τὸ ἄλλο ἢ νὰ συγχύσῃ νὰ ἔχῃ τὴν κα / τάραν τοῦ
ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν της καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν
εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόν / τος βάνει καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου
ὑπὸ χειρός τος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — παπᾶ Γεώργιος Μελισσουργὸς μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — πρὲ Χρυσῆς Γάτος μάρτυρας στᾶνωθεν.—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

